

2007. május
Pünkösd hava

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

XII.évf. 5.szám

Anyák napjára

Amikor születtem, nem jeleztek nagyot
messiás-mutató különös csillagok,
csak az anyám tudta, hogy királyfi vagyok ..

.. hogyha ő majd holtan
fekszik a föld alatt virággá foszoltan,
senki se tudja majd, hogy királyfi voltam.

Hogyha minden csillag csupa gyémánt volna,
minden tavaszi rügy legtisztább gyöngy volna:
kamatnak is kevés, nagyon kevés volna.

Hogyha minden folyó lelkemen átfolyna
s ezer hála-malom csak zsolttárt mormolna,
az én köszönetem így is kevés volna.

Hogyha a föld minden színmézét átadom,
az ő édességét meg nem hálálhatom,
ez az én bánatom, ..

Mécs László

A királyfi három bánata
(részlet)

Pünkösd előtt, Pünkösdre

A kép címe: Szervíz

Két téglára fektetve pozdorja lemez. Rajta egy hengerfej, négyhengeres. Vélhetően a hátrább álló Mercedesből kiszerveelve. A kocsirendszámáról O 155408 olvasható. 13-14 év körüli fiú igyekszik tovább bontani a poros udvaron. Vele szemben talán 10 éves fiú, fényképezi cselekedetét. Nem tud segíteni neki. Tolókocsiban ül, fél lába hiányzik. A fotó alcíme: „Izraeli bombázásban megrokkant palesztin fiú autószerelő barátját fényképezi a Rasijde menekülttáborban”. Dátum: 2007. április 9. Libanon. Idén április 9 Rasijdeben és Budapesten is Húsvét hétfő. Ekkor édesanyákat, testvéreinket, lányainkat meglocsoljuk. Ha élnek, amíg élünk boldogan tesszük. Ők a mi kedveseink. A képen látható két fiú nem ezt teszi. Az egyik szerel elmélyülten, a másik fényképezi elmélyülten. Maradék fél lábára is ügyelnie kell. Nincs piros tojás, nincs kútról húzott vödör víz sem. Ez is Húsvét hétfő. Áll az idő, süt a nap. A képen hátul, távolabb tán 1.5 m-re egy Audi három keréken fölbakolva, a negyedik kerék félredobva. Krisztus feltámadt, valóban feltámadt! Uram add, hogy e kisfiúnak legalább ma ne legyenek „fantom fájdalmai”, hiszen ha már a gránát egy életre nyomorékká tette, akkor engedd, hogy most, ma április 9-én ne fájjon. És ha lehet, azt is add, hogy soha többé ne fájjon neki már semmi sem. Bölcskei Gusztáv püspök: „A húsvéti történetet nekünk kell folytatni” címmel üdítő gondolatokkal átszőtt cikkében írja: Isten a bűn alá rekesztett világot amelyben az ember él, belülről feltörte! Beszél a „belülről megnyitott sírról”. A sírhoz igyekvő asszonyok gondja megoldódik: „Ki hengeríti nekünk el a követ?”. Ez az első húsvéti kérdés! Az elsőt követi az el nem titkolható többi, végnélküli sorban: a féllábú palesztin kisfiú húsvétjával mi lesz? Húsvét hetében, minden nap egy új meglevenedés !

folytatás az 5. oldalon

Megköszönjük... !

Igen, mert van mit megköszönni az *Újlaki Hangok* most búcsúzó Szerkesztőinek! Az a valamivel több, mint tíz év¹, amely alatt hűségesen végezték a munkát, bizony nem kevés, a megjelent lapszámok együtt, egészen csinos kötetű állnak össze. Az *Újlaki Hangok* ez alatt az idő alatt egyházközségünk életének olyannyira a részévé vált, hogy már el sem tudjuk képzelni, milyen volt nélküle – azt meg igazán rossz lenne elgondolni is – , hogy milyen lenne nélküle!

Annak, hogy ezt így látjuk, igen komoly alapja az a megbízható kiszámíthatóság, amellyel lapunk megjelent – mindig időben és mindig tartalmasan. Mindkettőt érdemes hangsúlyozni, mert egyik sincs „csak úgy, magától”. Elkötelezettség, munka, áldozatvállalás eredményeként vált lehetségessé, sőt valósággá az *Újlaki Hangok* eddigi folyama. Most persze nem a lapról magáról kell, hogy szó essék – mint annak emlékeztető kiadási-jubileuma alkalmából – hanem a szerkesztőknek, elsősorban **Havasiné Zentai Editnek és dr. Szaszovszky Józsefnek**, azaz Editnek és Józsinak köszönöm, köszönjük mindazt,

folytatás a 2. oldalon

¹ 1996 szeptemberében jelent meg az első szám.

*Szervác, Pongrác, Bonifác, mind a fagyos szentek, hogy a szőlő el ne fagyjon, füstöljenek kendtek !
Sok bort hoz ám a három ác, ha felhőt egyikiken se látsz !*

folytatás az első oldalról

amit saját magukból – életükből, idejükből, energiájukból – nekünk adtak, az *Újlaki Hangok* egymást követő számain keresztül. Nagy dolog ez, hiszen nemcsak akkor foglalkoztak a szerkesztéssel, amikor kedvük úgy hozta, vagy éppen nagyon ráérték volna, hanem mindig és mindenkor, ahogyan azt a lapkészítés rendje meghatározta. Jót és jól kaptunk Tőlük, és persze azoktól is, akik – egyáltalán nem utolsó sorban – éppen Irántuk való bizalomból adták írásukat az *Újlaki Hangok*-nak. Néha „nagyon önkéntesen”, néha bizony csak a szelíd-kitartó szerkesztői nógatasra. Csak Ők tudnák megmondani, hogy melyik típusú szerző(k) igényel(nek) több leleményt, odafigyelést, tapintatot vagy éppen nagy-nagy határozottságot a szerkesztőtől. Edittel és Józsival ez a dolog igazán nagyon jól ment. Azt hiszem, talán éppen ezért is lepődtünk meg - nem is kevesen - a szerkesztőségi változást közlő szűkszavú hír olvastán-hallatán. Mondom, tényleg meglepődtünk! Bár életünk minden területén szívesen látjuk az állandóságot, mégis tudjuk, hogy az többnyire csak viszonylagos tud lenni. Miért lenne hát ez másképpen az *Újlaki Hangok* esetében? Tíz év meg-megújuló állandósága pedig nem kevés! Ráadásul úgy, hogy közben „nem fáradt el” – legalábbis a Lap maga nem. Edit és Józsi személyes döntésükkel most az állandóságon belüli megújulás másféle lehetőségét nyújtják nekünk, mi pedig nem tehetünk mást, mint tiszteletben tartjuk ezt a döntést.

Valódi népmesei helyzetben vagyunk tehát: az egyik szemünk sír, a másik meg nevet. Sírók szemünkből a meghatott hála és köszönet könnyei hullnak, amivel természetesen elsősorban magunkat sajnáljuk, a megszeretett és ezért örökké tartónak vélt állandóságot. Nevetős szemünkkel elsőként szintén Őket látjuk: el nem múló elismeréssel és köszönettel az elvégzett munkájukért. És persze ugyanezzel a szemünkkel nevetünk rá az Új Szerkesztőkre: biztatóan és vállalásukat előre is megköszönve! Igen, mint minden elmúlás miatt, az előző szerkesztőbizottság „elmúlása” miatt is van bennünk cseppnyi szomorúság. Mégis, inkább örülünk annak, hogy eddig milyen jó volt nekünk az Általuk készített *Újlaki Hangok*, és annak is, előre, hogy milyen jó lesz az új Szerkesztők által készített – amelyben Edit és Józsi: szívesen látott szerzők!

2007. Húsvét vasárnapján

Dr. Fejérdy Tamás
képviselőtestületünk világi elnöke

Hasonlóan kedves, meleg szavakkal méltatta a leköszönő szerkesztőket postaládánkba eljuttatott levelén keresztül Dr. Vörös Gáborné.

Beköszöntő

A köszönő gondolatokat folytatva, lépünk át a jelenbe. Húsvét vasárnap András atya köszönetét fejezte ki az Újlaki Hangok eddigi szerkesztőinek, és egyben áldást kért a régi és az új szerkesztőgárdára. „A véletlen - Isten áruhában” – mondja Anatole France, vagy némileg más stílusban, ahogy a piarista Medvigy tanár úr fogalmazta diákjainak, „a véletlen a „barmok” Istene”. Örömmel teszünk eleget a felkérésnek, amely nem a véletlen műve, hanem küldetés, feladat és ajándék. Egy színvonalas, a hívők által elfogadott, sőt számontartott újság szerkesztését folytatni nagy megtiszteltetés és korunk divatos szavával kifejezve kihívás. Egyszerre érezzük magunkat kicsinynek és nagynak, megtorpanunk és ujjongunk. Munkánk „szegletköve” az a tény, hogy házaspárként dolgozhatunk együtt. Az Úr nem szokványos módon hív – kényszerít - minket az oly áhított együttlétre (három gyerek mellett ez igen elérhetetlennek tűnik a hétköznapi szorításában). A szerkesztői munka megkívánja a hitbéli tudásunk, ismereteink további elmélyítését is, valamint a kapcsolatépítés fejlesztését, a plébániai események nyomán követését (előre is). Szeretnénk, hogy az újság ne csak utólagos beszámoló helye legyen, hanem egyúttal fel tudjuk hívni a figyelmet a soron következő aktuális eseményekre, hogy a hívek időben fel tudjanak készülni a programokra. Szeretnénk, ha ki-k lehetőségeihez képest minél inkább a plébániai eseményekhez tudná és próbálná igazítani a többi programját.

A hagyományt tiszteletben tartva, élünk a szolid formai változtatás lehetőségével. Célunk a „lelki táplálékok” átnyújtása mellett, a hívek további bemutatása az újlaki arcok mintájára, és a közösségek megismertetése is, mivel nélkülük a plébániai élet sokkal szegényebb lenne, és példa értékű közösség építő szerepük is. A szülő - gyerek párokat is szeretnénk apránként bemutatni, hogy minél szélesebb körben tudjunk egymásról, és családjainkról, mint a legkisebb közösségekről.

Nagy buzgalommal és igyekezettel látunk neki a feladatnak, melynek színvonalas és folytonos biztosításához továbbra is várjuk a kedves hívek cikkeit, észrevételeit és hitéletüket megújító beszámolóit. Szeretettel fogadjuk az újsággal kapcsolatos egyéb építő kritikákat és javaslatokat is. Bízunk benne, hogy sok év múlva talán tőlünk is hasonló köszönő szavakkal búcsúznak majd a hívek, és egy újabb lelkes fiatal szerkesztőgárda folytatja munkánkat.

Zsombory Edit & Gábor

Ujjongással vonult be Isten, fölment az Úr harsonaszóval (Zsolt 47, 6)

Urunk mennybemenetelének főünnepével kissé mostohán szoktunk bánni, mintha bizonytalanok lennénk, miről is szól, és milyen csodálatos ígéretet hordoz. Pedig Egyházunk a IV. század óta a Húsvétvasárnap utáni 40. napon, vagyis a 6. hét csütörtökén megünnepli (régbben Áldozócsütörtöknek is hívták, mert ekkor zárult le a húsvéti szentáldozás ideje), csak ott helyezik át a 7. vasárnapra, ahol nem munkaszüneti nap. Ezzel az áthelyezéssel viszont könnyen „elvész” a húsvéti vasárnapok sorában, különösen Pünkösöd közelsége miatt. Tekintsük át, miről is szól az ünnep.

A történetet csak Szent Lukács írja le (*Lk 24,50-52. és ApCsel 1,9-11.; Mk idevágó rövid tudósítása, a 16,19 későbbi betoldás*), bár az Újszövetség más helyein is hivatkoznak rá (*ApCsel 2,33-36., 7,56, Róm 8,34, Ef 1,20, 4,8-10, Zsid 9,11. 24., 10,12*). Előképként az alábbi zsoltárrészletben találkozunk vele: „Látták bevonulását, Isten, Istenem és Királyom bevonulását a szentélybe. (...) Föld népei, énekeljete Istennek, zengjete zsoltárt az Úrnak, aki áthalad az egek egein, az ősi egeken, íme, hallatja szavát, hatalmas szózatát.” (*Zsolt 68, 25. 33-34.*)

Egyfelől szomorú eseményről szól, hiszen az apostolok látszólag magukra maradnak, és majd csak Pünkösöd felől visszatekintve értik meg, mi történt. Merőn nézik, amíg látják az eltávozó Krisztust, mintha azt várnák, hogy visszatér; mégis „leborulva imádták, és nagy örömmel a szívükben tértek vissza Jeruzsálembe”, vagyis az elválás fájdalmát enyhítette a vigasztalás, hogy Jézus velük lesz mindennap, a világ végéig (*vö. Mt 28, 20b*). A Vigasztaló elküldése után, tíz nappal később pedig megtapasztalhatták, hogy az ígéretek beteljesedtek.

Megjegyzendő, hogy halála után Jézus kilépett a tér és idő – az anyagi lét – korlátai közül, és feltámadása után azonnal részese lett a mennyei Atya dicsőségének (*Jn 20,17*), így a feltámadás és a mennybemenetel időbeli szétválasztása inkább didaktikus célzatú: a feltámadt Krisztus már végig az Atya jobbján ül. Mégis fontos figyelembe venni a negyvenedik napot, mivel azután Jézus többé már nem jelent meg a tizenkettőnek, és tanítatásukat a Szentlélekre bízta. Félreértés ne essék: az Úr nem azért távozott el, mintha ezután „ölbe tett kézzel élvezné a dicsőséget”, hiszen ő mindvégig közbenjárónk marad (*Zsid 7,25, 1Jn 2,1*) sőt, későbbi megjelenéséről is tudunk (*ApCsel 9,3-6.*). Ezt az Urunk mennybemeneteléről szóló 1. prefáció a következőképpen fogalmazza meg: „Mert Urunk Jézus, dicsőséges királyunk a bűnt és a halált legyőzte, és az angyalok csodálatára a mai napon fölment a mennybe, hogy Istennél értünk, emberekért közbenjárjon, ítélje a világot, és uralkodjék rajta. Ő nem azért távozott, hogy magára hagyja az esendő embert, sőt reménységgel tölt el minket, titokzatos testének tagjait, hogy követhetjük a mennybe, ahová mint az Egyház feje és az élet szerzője érkezett.”

A bűn miatt az emberiség történelmének kezdetén bezárult ég Jézus megkeresztelkedésekor megnyílt (*Mk 1,10, szó szerinti fordításban „felszakadtak az egek”*), mennybemenetelekor pedig a feltámadt Úr mintegy megmutatta a mennybe vezető utat, hogy eljuthassunk oda, ahová meghívást kaptunk. Az is lényeges szempont, hogy Jézus felmagasztalásával az anyagi létezők egy darabja már részese lett az újjáteremtésnek (*Jel 21,5*), mégpedig egy közülünk való valóságos ember személyében. Örvendjünk tehát, mert Isten olyan boldogságra hívott minket (*1Kor 2,9*) és olyan megtiszteltetésben akar minket részesíteni, amiről emberfia álmodni sem mert volna. Legszebben a misekönyörgés foglalja össze ezt: „Mindenható Istenünk, hadd ujjongjunk szent örömmel és hadd vigadjunk gyermeki hálaadással, mert szent Fiadnak, Krisztusnak mennybemenetele a mi fölemelkedésünk: ahová ugyanis a Fő eljutott dicsőségben, oda kapott meghívást az egész test, az Egyház, reménységben.”

Dr. Molnár Gábor

VIII. Musica Sacra Civitatis

A II. kerületben működő egyházi kórusok ebben az évben április 20-án tartották műsoros estjüket a Móricz Zsigmond Gimnáziumban. A hangversenyt ismét Lukin László emlékének szentelték, aki a közelmúltban még szervezője, vezetője volt ennek az évenként megújuló programnak. A műsort ez alkalommal Tarnai Katalin vezette, a műsorban tíz kórus szerepelt.

Nem tisztem, hogy szakmai szempontból tartsak beszámolót az eseményről, ezért inkább két kedves szín -, illetve hangfoltról tennék említést. Mindkettő meglepetésszerű volt. Az egyikben a Cimbalom utcai Református Egyházközség Megmaradás Kórusa Kodály Zoltán Magyar *miséjét* adta elő. A második meglepetést a műsor végére kissé elcsigázott közönséget fellelkesítő Újlaki Sarlós Boldogasszony kórus előadása szolgáltatta.

Tóth Miklós Zsolt karnagyunk vezetésével. olyan színvonalas, fegyelmezett „Rock”-ot vágtak ki az utolsó számban (Hairston: Elijah Rock), hogy mindenkinek dobolt a lába...A jutalom, az óriási vastaps természetesen nem maradt el. Nem csak szép volt a műsor, szórakoztunk is egy kicsit...

Szövényi-Lux Endre

Újlaki arcok

Paál József

1961-ben születtem Budapesten. A Fő utcai görög katolikus templomhoz tartozom, de gyerekként Újlakra is jártam hittanra. A kezdetek óta felváltva látogattam a görög és római miséket. Nem helyeztem egyiket a másik elé, hiszen megérezhetjük mindegyik szépségét. A hangszeres megszólalás is lehet felemelő, a pusztá ének is (ahogy a görög liturgiában találjuk) magával ragadhatja az embert.

Gimnáziumban reáltárgyakból értem el jobb eredményeket, így műszaki vonalon képzeltem el leendő tevékenységemet. 1987-ben diplomáztam a Budapesti Műszaki Egyetemen, éveken át mérnökként dolgoztam (mára ebből egy-egy matekkorrepetálás maradt). Érdeklődésem a zene iránt végigkísérte tanulmányaimat. 2002-ben felvételt nyertem a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Jazz-bőgő szakára, ahol 2006-ban végeztem. Először a zene kapcsán tapasztaltam meg, hogyha valami érdekel, kitartó munkára vagyok képes. Többször felvételiztem, ráadásul – enyhe határozatlanságomból adódóan – a hangszereket is váltogattam (szaxofon, zongora, bőgő).

Jelenleg egy zeneiskolában tanítok, és sokat foglalkozom zenével szabadidőmben is. A Műegyetemi szimfonikus zenekarban bőgözöm, időnként jazz-zenekarokban szerepelek, a Magyar Liturgikus Egyházzenei Intézetben kántor - és karnagyképzésben veszek részt, az öt évből a negyediket végzem. Mostanában gyakrabban látogatom az újlaki miséket, mivel a karnagy tanulmányok a római katolikus liturgiára épülnek. Nagy öröm számomra, hogy az orgonagyakorlásomat is meg tudom a templomban oldani. A zene mellett érdekel a grafológia, a vegetáriánus konyhaművészet, a jóga, a hosszútávfutás és a környezetvédelem is. 2004-ben megnősültem. Feleségemet – Andics Évát - egy vega főzőtanfolyamon ismertem meg, ahol hamar kiderült számunkra, hogy a legtöbb dologban azonosan gondolkodunk. Fontosnak tartjuk az erőszak nélküli világfelfogást, amihez hozzátartozik, hogy étkezésünket úgy állítjuk össze, hogy azért ne kelljen életet kioltani. Ebben példaképünknek tekinthetjük Gandhit.

Néhány napja született első gyermekünk (Janka). Egy zenetanár írta tanításról szóló könyvében: a pedagógus feladata, hogy minél hamarabb feleslegessé váljon. Úgy érzem, ez a helyes szülői magatartásra is utal, és abban is biztos vagyok, hogy megvalósítani mindezt nagyon nehéz. Ennek a feladatnak vágnak most neki.

Pillanatkép a locsolóbálról

Húsvét hétfőn, este 7 órakor halk zene és (sajnos, csak) fiatalok fogadtak a Szent István hittanteremben. Az alkalomhoz alakított asztalokon gyertyák és ropogtatnivalók, a puccos pultron pedig, ingyen innivalók ingereltek mindenkit. Mire igen tehetséges együttesünk, a Septeam elkezdett játszani, már egy évfolyamnyi tömeg gyűlt össze. A fiúk megfáradtan, (mintha korán keltek volna) de (még) nem másnaposan, várva várták a lehetőséget, mikor kérhetik föl táncolni a víztől már-már iszonyodó, de enyhe kölni illatban pompázó lányokat. Néhány pár a ringató ritmusokra ráérezve egyből a parketten termett. Voltak élelmesebbek, akik eközben már a sütisasztalnál majszolták a fantasztikusan ízletes pogácsákat, süteményeket, amikből akadt néhány. Később italból még ennél is kevesebbet talált a teljesen (ki-) tikkadt táncos, de ez legyen az olcsó belépő következményeként számontartva. Az élő zene után zsidó körtáncot tanulhattunk, ami még azoknak is élvezetes volt, akik csak nézték. Az érdeklődőbbek megismerhették a zsolttárokon keresztül a szakrális tánc mozdulatainak, érzelmeinek mélyebb értelmét. Miután meguntuk, a hangfalakból szóltak nekünk régi és új slágereket egyaránt. Volt lassú, gyors, vad, rocky, és még sorolhatnám. A jól ismert Macarena és a kisvonatozás sem maradt el, mindenki lelkesen beállt a táncokba.

A mulatozás éjjel 1 óra körül ért véget, és a szervezők nagy szerencséjére a résztvevők ahhoz sem voltak lusták, hogy segítsenek elpakolni. Akik utoljára mentek el, még a maradék sütit is elvihették. Igaz, ezen az estén inkább lehetett egy pohár ital mellett beszélgetni, mint önfeledten táncolni és ünnepelni, de reméljük, mindenki nagyon jól érezte magát és legközelebb is eljön!

U.I.: Legközelebb, viszont ne hagyjuk otthon a család többi tagját sem, mert nem csak a fiatalok tudnak táncolni, zenével, nagy társaságban ünnepelni. Ezek az összejövetelek nem csak a húszéveseké. És ne szalasszuk el a közösségépítés legkisebb lehetőségét sem...

Kovács Bettina & Udvary Gergely

Idegen tollak

A rákosfalvai plébánia honlapján található Halász Barbara ministráns verse, aki nagy örömmel vette, hogy szeretnénk a költeményét bemutatni az újlaki híveknek.

Megbocsátás

A sátán még most is kísérget,
A minap elém tett egy jegyzéket.
Melyben bűneim hosszú sorba,
Egyenként voltak felírva.
Elém tette, s rám vigyorgott,
Jaj, Istenem, minden ott volt.
Minden bűnöm, s vétkem felírva,
Mi lesz velem?- kérdeztem sírva.

Hát mi lenne?- mondta nevetve.
Nem juthatsz az örök életbe.
Az üdvösségből ki vagy zárva,
S én zokogtam, mint elítélt árva.
Ekkor valaki hozzám lépett,
S keresztül húzta a jegyzéket.
De a keze át volt szegezve,
S vérével írta rá: FIZETVE!

Remélem, hogy a versírás több olyan fiatalnak is lehetőséget ad a lelke mélyén lévő sokszor megbúvó érzelmek kifejezésére, akik eddig esetleg nem merték elmondani érzéseiket.

IGE-IDŐ

„Az élet útját mutattad meg nekem, és örömmel töltesz el színed előtt.”
(ApCsel 2, 28)

Kedves Testvérek! Ez a mondat Péter apostol pünkösdi beszédében hangzik el, és Dávid király szavait idézi, melyeket az Úrról mond. Mi is vallhatjuk ugyanezt, hiszen Isten többször megmutatja nekünk az élet útját.

Először azzal, hogy teremtő tervében szerepelünk, s életre hív minket. Elgondolkodtál-e már azon, vajon miért vagy e világon? Bizonyára nem véletlenül. Isten feladattal küldött ide téged, kutatod-e, hogy mi az? Felismerted-e már, mi a szándéka veled? Próbálsz-e beteljesíteni azt? Tudatosítod-e magadban a csüggedés idején, hogy értékes vagy, fontos, és szükség van rád? Egyébként Isten megteremtett volna-e téged? Gondoskodna-e rólad?

Életünk – a Szentháromsághoz hasonlóan – közösségi lét, Isten erre szánt minket. Az életnek csodálatos útja ez, amelyben kiteljesedhetünk, fejlődhetünk, jobbá lehetünk. Megtapasztalod-e a közösség szeretetét, odafigyelését? És fordítva: te törődsz-e másokkal, számíthatnak-e rád a többiek?

Megmutatja magát az Úr akkor is, amikor keresni kezdjük. Az ismerkedés fázisában, a közeledés alkalmával, majd a találkozáskor. Az első áldozással egy teljesen új életút tárul fel, rá merünk-e lépni? Az Eucharisztia vétele csak megszokott vallásgyakorlat a részéről? Ha igen, hiába várod az életed megújulását! Vagy ellenkezőleg: minden egyes szentáldozás valódi találkozás az élő Istennel, amit alig vársz már?

Az Oltáriszentség imádása - mint az adoráció egyik formája - nagyon intenzív örömforrás lehet. Együtt vagyunk az Úrral – a csöndes percekben, órákban számtalan kérdésre, gondra, problémára kaphatunk választ. Szánsz-e elegendő időt az Istennel való meghitt együttlétre? Odafigyelsz-e rá, hogy meg tudja mutatni az életedben a továbblépés, a fejlődés útjait?

Az örök élet útja a Krisztusban való hit, s a keresztség. A kettő együtt. Ha meg vagyunk kereszttelve, s élő a hit bennünk, végtelen örömben lesz részünk Isten színe előtt.

Jüling Erika

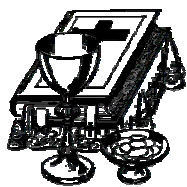
folytatás az első oldalról,

Már nem lehet kérdés a feltámadás, az, hogy megölték, de újra él! És az idáig ki nem mondott, a régóta elhallgatott tévedések föltámadnak, megelevenednek, a rossz világ rosszasága most még jobban fáj. Újra és újra - mint akit kényszerítenek – mondjuk az emmausziakkal: pedig mi azt hittük, hogy Ő váltja meg Izraelt... Ő váltotta meg és Ő megváltotta kedves Kleofás, de te és ismeretlen társad, azaz mi és ismeretlen társaink, „késedelmes szívűek vagyunk”? Megbénít a brüsszeli Európai Parlamentben bemutatott kiállítás az 1932-1933-as ukrán holodomusról, a sztálini „végső megoldásról”, úgy mint az 1944 auschwitz holocaust szintén „végső megoldásnak” szánt bizonyosága - a „bűn alá rekesztettségünkről”. Húsvét napjától még nyugtalanítóbbak a világ gyalázatosságai, a mi ostoba gyalázatosságunk.

Van egy ház, tizenhat fiú, nyolc nevelő és egy fiatal pap lakik benne. A srácok drogosak voltak, a nevelők közül többen szintén. Az atya, akit Laczkó Mihálynak hívnak, azt mondja: ezek a gyerekek nem rosszak, ő pedig nem különb náluk. Ez lenne a „nullpont kegyelme” (Pilinszky mondja: a nullpontnak is megvan a maga kegyelme, onnan csak följönni lehet.) ? Ez is húsvéti kegyelem! Még azt is mondja ez a pap: „Kertet szerettem volna, fákat, biogazdaságot... Most a legnagyobb dolognak azt tartom, hogy a néhány kecskénk, malacunk és kutyánk még él!” Feltámadt Urunk! Tartsd meg őt ebben a húsvéti örömben! A fiúkat, meg a nevelőket és a végsőkéig próbára tett szülőket.

Húsvét után ötven napunk van, hogy számba vegyük helyzetünket. Felmérjük terveinket, és újragondoljuk reményeinket. Pünkösdre minden kérhető! A Lélek az erő, a remény és a szeretet Lelke. A valódi végső megoldás Lelke! Az Isten Lelke.

András atya

Miserend:

hétfő, csütörtök és szombat: 18⁰⁰

kedd, szerda, péntek: 6³⁰
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után,
és minden csütörtökön este 7-1/2-ig 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján a szentmisék után.

Zsolozsma: kedd, péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Biblióra: minden pénteken 19⁰⁰-20⁰⁰-ig

Egyházközségünk rendszeres programjai:

Iroda (Bécsi út 32., : 335-3573): hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰, kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰ **Könyvtár** (bejárt a plébánia udvaráról): vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰.

Teadélelőtt minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák kedden és csütörtökön 19⁰⁰ – 21⁰⁰ a Szt István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Pünkösd havában a hétköznapi esti misék előtt, 3/6-kor együtt imádkozzuk a loretoi litániát.

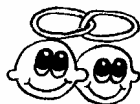
- 1.K. Szent József, a munkás
3.Cs. Szent Fülöp és Jakab apostolok
6.V. Húsvét 5. vasárnapja, Anyák napja
7.H. Boldog Gizella
11.P. Boldog Salkaházi Sára
12.Szo. Szent Pongrác
13.V. Húsvét 6. vasárnapja, Szervác, A perselypénzt templomunk további felújítására fordítjuk.
14.H. Bonifác
19.Sz. Nagymarosi ifjúsági találkozó
20.V. **Urunk mennybemenetele**
23.Sze. Boldog Apor Vilmos
26.Szo. Néri Szent Fülöp
27.V. **Pünkösd**
Gitáros mise a hónapban: 13-án 9⁰⁰ -kor

Családi események

A keresztség szentségében részesültek:
április 9-én Simonyi Csilla, 14-én Begyik Zsombor Balázs, Takács Bernadett és Takács Fruzsina Mária, 15-én Kükedi Zsófia Réka, Krizbai András Samu és Vajnai László Miklós, 22-én Baljer Kitti és Kende Júlia Mária, aki ez alkalommal részesült a bérálás szentségében is, 23-án Kovács Réka Angéla, aki ez alkalommal részesült a bérálás szentségében is, és először vette magához Urunk Szent Testét, 29-én Fecske Fanni Katalin.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

április 28-án Molnár László és Kárpáti Viktória.

Halottaink:

Ágoston Lászlóné (81), Dr. Székely Jánosné (84), Kovács Ferenc (81), Füzy Ferencné (79).

Hírek, hirdetések

- Május 3-án, csütörtökön 1/8-tól képviselőtestületi ülés lesz.
- Pünkösd kioldal:** május 18-tól (péntek) kezdődően kilenc napon keresztül a szentmisék után közös imával készülünk az ünnepre. Vasárnap (május 20-án) az esti szentmise előtt 1/2 6-kor kezdődő vesperás lesz a pünkösdre készülő imádság.
- Önálló plébániai szervezésű lelkigyakorlat idén nem lesz, hanem csatlakozunk a május 25-27-e között, a Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Házban (Gödöllő/Máriabesnyő) megrendezésre kerülő pünkösd lelkigyakorlathoz, melynek címe: Áradj szét Lélek, áradj szét. Vezető: Gáspár István atya. Jelentkezési határidő május 10, költsége 10.800Ft/fő.
- Június 3-án - Szentháromság vasárnapján - a 9⁰⁰ szentmisén lesz elsőáldozás.
- Előre hirdetjük, hogy az újlaki nyári napközis tábor, június 18-tól július 6-ig várja szeretettel a gyerekeket.
- Július 2. templomunk búcsú napja, az ünnepi szentmisét július 1-én tartjuk.

Gyógypedagógiai magántanár, tanulási és magatartás zavarral küzdő, tanulásban akadályozott gyermekek felzárkóztatását, fejlesztését, terápiás megsegítését, valamint korai fejlesztést, iskola előkészítést, tanácsadást vállal nagy gyakorlattal: Németh Anikó Tel: 3355124